

מ"ת 26670/12/20 - מדינת ישראל נגד נתנאל מויאל

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 פברואר 2021

מ"ת 26670-12-20 מדינת ישראל נ' מויאל(עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב נתנאל מויאל (עציר)

החלטה

נגד המשיב ושני אחרים (חברו ואחיו) הוגש כתב אישום המייחס להם תכנון וביצוע של עבירות מרמה בצוותא באמצעות טלפונים סלולריים, כאשר המשיב נהג להתחזות במסרונים לקרבנות העבירות כאילו הוא פקיד הבנק בו מתנהל חשבונם, ולטעון כי החשבון נחסם. בהמשך הוביל המשיב את הקרבנות לבצע פעולות ולמסור נתונים שאיפשרו לו ולשותפיו להכנס לחשבונות הבנק של הקרבנות ולמשוך מהם כספים. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום - ספטמבר 2020 עד מעצרו בשלהי נובמבר 2020 - הוציאו המשיב ושותפיו מחשבונות הקרבנות סכום המצטבר ל-420,000 ש"ח.

מכתב האישום עולה כי המשיב הוא החוליה הראשית בפעילות העבריינית המשותפת ומיוחסים לו 28 אישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, התחזות כאחר, חדירה לחומר מחשב שלא כדין ועוד. כמו כן מיוחס לו אישום של נסיון השמדת ראיה ביחס לטלפון סלולרי באמצעותו בוצעו העבירות, בעת שהשוטרים עצרו אותו ברכבו.

אין מחלוקת על קיום ראיות לכאורה.

לגבי עילת המעצר, קיימת מסוכנות ברורה לציבור, העולה מתחכום ותכנון העבירות, ביצוען בצוותא ולאורך תקופה ממושכת, דבר המעיד כי אין מדובר בכשלון רגעי שבחוסר שיקול דעת אלא בשיטת ביצוע ובאורח חיים עברייני, ובפרט מהעובדה כי המשיב מסוגל לבצע את העבירות מתוך כתלי ביתו או כל מקום אחר בו ימצא, ולו בהשגחה, כשכל מה שנדרש לו להמשיך ביצוע העבירות ועושה הקרבנות הוא טלפון נייד ומחשב.

יצוין כי למשיב, בן 30, היסטוריה עבריינית של תשע הרשעות קודמות שהחלה בשנת 2011 בעבירות רכוש וגניבות מרכבים, והמשיכה בעבירות החזקה וסחר בסמים מהשנים 2018-2019. בגין עבירות אלה נדון לעונשי מאסר בפועל,

הארוך שבהם 42 חודשים בגין סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה משנת 2012. מהמאסר האחרון, של תשעה חודשים, שוחרר המשיב במהלך שנת 2020, ומאז שחרורו, כעולה מכתב האישום, "התקדם" המשיב לעבירות מרמה מתוככמות שהחלו בספטמבר 2020 ונמשכו באינטנסיביות עד מעצרו.

הוגש בעניינו של המשיב תסקיר מעצר שנועד לבחון את המסוכנות ואפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

שה"מ מתאר כי המשיב צמח במשפחה קשת יום כבן לאב שניהל אורח חיים שולי, ואם שהתקשתה להציב גבולות ולתת הכוונה לצאצאיה. גם לאחיו עבר פלילי. המשיב התקשה לתפקד במסגרות הלימודים והצבא מהן נשר לאחר תקופה. לאחר שחרורו לא רכש מיומנויות תעסוקתיות, התקשה לשמור על מסגרת עבודה יציבה, עבד בעבודות מזדמנות וניהל אורח חיים עברייני. תאר את מצבו הכלכלי כירוד ומסר כי יש לו חובות גבוהים בהוצל"פ.

המשיב ביטא עייפות מאורח החיים העברייני אך שירות המבחן התרשם כי ממוקד בסיפוק צרכיו המידיים ורצונו להשתחרר, ונעדר אמפתיה לנפגעי העבירות. כן ציין שירות המבחן כי נסיון טיפולי קודם בצו מבחן לא עלה יפה, ושל"צ שהוטל על המשיב הומר במאסר לאחר שהמשיב לא עמד בו וביצע עבירות נוספות. שירות המבחן התרשם כי האם והאחות רוצות לסייע למשיב, וכך גם המפקחות הנוספות שהוצעו - גיסתו וגרושתו של אחיו - אך אין בכוחן להציב לו גבולות, לנוכח דפוסיו העברייניים המושרשים והתחכום בהתנהלותו, וכן הלחצים הכספיים בהם שרוי, המהווים תמריץ לביצוע העבירות. לפיכך, שירות המבחן לא המליץ על השחרור לחלופה המוצעת, שאין בה לאיין את המסוכנות.

אני סבורה, כי לאור נתוניו האישיים של המשיב כפי שתוארו, קלות הביצוע של העבירות והעדר סבירות כי המשיב יציית לתנאי "אי שימוש בטלפון נייד/אינטרנט" שיושטו עליו, לאחר שכבר ניסה לשבש ראיות בתיק, אין החלופה של מעצר הבית בפיקוח המוצע ישימה, ואיזוק אלקטרוני אינו רלוונטי לסוג זה של עבירות.

לא מצאתי כי ניתן להשוות בין מסוכנותו של המשיב לזו של שני הנאשמים האחרים בתיק, ששוחררו ממעצר, שחלקם קטן בהרבה ומשני.

בבש"פ 1680/16 **מדינת ישראל נ' ערן לסקר** (פורסם בנבו, 16.03.2016) פסק בית המשפט העליון:

"לא למותר לציין, כי הגם שמדובר בעבירות רכוש, ועל כן עסקינן במסוכנות כלכלית, אין בכך כדי להפחית מניה וביה את עוצמתה. כבר נפסק על ידי בית משפט זה, כי עבירות כלכליות עשויות להקים עילת מסוכנות, משום שהן טומנות בחובן פוטנציאל רב לגרימת נזק משמעותי לרכוש הציבור".

מאחר שלא מצאתי כי יש בחלופת המעצר המוצעת כדי להפחית את המסוכנות - ולו רק באורח סביר, גם אם לא טוטאלי - אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"א, 11 פברואר 2021, במעמד הצדדים.